

Összefoglaló a Nemzeti Konzultáció kérdéseivel kapcsolatban

MIÉRT VAN SZÜKSÉG NEMZETI KONZULTÁCIÓRA?

Brüsszelben a jövőnket meghatározó, komoly veszélyeket rejtő terveket kovácsolnak. Ezek a tervek óriási vitákat robbantottak ki, ugyanis megvalósulásuk súlyos következménnyel járna Magyarországra nézve. Nem mindegy, hogy ezek a viták miképpen végződnek, ezért Magyarország kormánya úgy döntött, hogy határozottan, aktívan és konstruktívan vesz részt bennük.

A kormány azt akarja elérni, hogy ne változzon meg az uniós intézmények és a nemzetállamok jogköreinek jelenlegi megosztása. Magyarország kitart a szubszidiaritás elve mellett. A status quót védi, amely szintén európai vívmány, hiszen a mostani állapotot közösen alakították ki korábban az Európai Unió tagállamai.

Magyarország kormánya – figyelembe véve hazánk népességének, területének és gazdasági erejének súlyát – tisztában van az előttünk álló időszak nehézségével és az érdekvédelem korlátaival is. Ezért úgy döntöttünk, hogy a magyar emberek támogatását, kiállását kérjük e sorsdöntő brüsszeli vitákhoz. Ezzel a céllal indítottuk meg a nemzeti konzultációt, amely bevonja a magyarokat ebbe a folyamatba.

A képviselendő álláspontunkat pontosan kifejezi a konzultáció címe: Állítsuk meg Brüsszelt! Állítsuk meg a nemzeti hatáskörök Brüsszelbe vonását! Állítsuk meg az alapszerződéseken folyamatosan túlterjeszkedő brüsszeli politikát! És állítsuk meg azokat a törekvéseket, amelyek a migrációt támogatva meg akarják változtatni az Európai Unió és benne Magyarország etnikai összetételét és kulturális alapjait!

Az Európai Bizottság Magyarország kormányát Európa-ellenesnek minősítette. Ez tévedés vagy rosszindulatú politikai támadás. Magyarország Európa pártján áll, egy erős Európáért dolgozik, és azért akarja megreformálni a brüsszeli politikát, hogy Európa továbbra is a világ legjobb helye maradjon. Európának fel kell számolnia a terrorizmust, vissza kell szereznie a biztonságot, újra versenyképessé kell válnia a világgazdaságban. Közös kül- és biztonságpolitikával békét és stabilitást kell adnia a bennünket körülvevő térségeknek, például Ukrajnának és a Balkánnak.

Az alábbi oldalak Magyarország kormányának hivatalos válaszai az Európai Bizottság tévedéseken alapuló Magyarország-kritikáira.

1. REZSIKÖLTSÉGEK

Az Európai Bizottság azt állítja, hogy a piaci liberalizáció az energiaszektorban alacsonyabb árakhoz vezet. Ezzel szemben az uniós országokban 2010 és 2015 között átlagosan 20 százalékkal nőtt az áram ára, a gázárak pedig 25 százalékkal. Azért kell megvédenünk a rezsicsökkentést, hogy elkerüljük az ilyen brutális áremelkedéseket.

Az európai áram- és gázpiacot a nagy multinacionális vállalatok dominálják. Ennek következtében a lakosság kiszolgáltatott az áremelésekkel szemben. Így volt ez Magyarországon is, hiszen a baloldali kormányzás alatt háromszorosára nőtt a gáz ára, és kétszeresére az áramé. A jelenlegi kormány azért döntött korábban a rezsicsökkentésről, hogy megvédje a magyar fogyasztókat, és mérsékelje terheiket. Fontos fegyvertény, hogy az elmúlt években negyedével csökkent a lakossági áram és gáz ára.

Ez a kérdéskör azért kapott helyet a konzultációban, mert Energiaunió címmel az Európai Bizottság olyan javaslatot tett le az asztalra, amely kivenné az áramár meghatározásának jogát a tagállamok kezéből. Brüsszel javaslata értelmében a tagállamoknak ütemtervet kellene készíteniük „az összes szabályozott díjtétel feloldására”. Ez gyakorlatilag a rezsicsökkentés végét jelentené, és azt is, hogy a nagyvállalatok újra szabad kezet kapnának a rezsidíjak meghatározásában. Ez az elképzelés a magyar családok helyett újra a multiknak kedvezne, ezért a kormány határozottan ellenzi.

Az Európai Bizottság írásos állásfoglalásában azt állítja, hogy a piaci liberalizáció alacsonyabb árakat jelent. Ezzel szemben az Európai Bizottság saját korábbi jelentéseiből világosan kiderül, hogy az áram lakossági fogyasztói árai 2010 és 2015 között átlagosan 20 százalékkal növekedtek az uniós országokban (az Egyesült Királyságban 50 százalékkal, Portugáliában 37 százalékkal). A lakossági gázárak esetében még rosszabb a helyzet: 5 év alatt átlagosan 25 százalékkal nőttek a fogyasztói árak az Európai Unióban (Spanyolországban például 72 százalékkal). Eközben Magyarországon jelentősen csökkentek a rezsiköltségek, Európában a legnagyobb mértékben. Ezt az eredményt szeretnénk megvédeni.

2. A BEVÁNDORLÓK BETELEPÍTÉSE

Az Európai Bizottság maga is elismeri, hogy első körben 1300 bevándorlót akar Magyarországra telepíteni. Állásfoglalásában azonban hallgat arról, hogy létezik egy felső létszámküszöb nélküli javaslat is a bevándorlók elosztására. Nem engedhetjük, hogy mások döntsék el helyettünk, hogy kivel éljünk együtt.

A magyar kormány a migrációs válság kezdete óta azon az állásponton van, hogy az ellenőrizetlen bevándorlás jelentős biztonsági kockázatokat jelent Európa és Magyarország számára. Jól érzékelteti a válság súlyosságát, hogy az elmúlt két évben az Európai Unió határvédelmi ügynöksége szerint több mint 2,3 millió illegális határlépés történt az Európai Unió külső határain. Az ellenőrizetlen bevándorlás jelentősen növelte a terrorveszélyt szerte Európában. A több országban végrehajtott terrortámadások több száz áldozatot követeltek.

A kormánynak komoly vitája van Brüsszellel azzal kapcsolatban, hogy mi a válság megoldásának elsődleges módja. Magyarország a határok védelmének rendelne alá minden erőfeszítést. Az Európai Bizottság ezzel szemben olyan javaslatokat tesz le az asztalra, amelyek szétterítenék a terheket és a kockázatokat az egyes országok között, függetlenül attól, hogy támogatják-e a bevándorlást. A brüsszeli intézkedési csomag egyik fő eleme a kvótarendszer bevezetése.

Az Európai Bizottság is utal rá állásfoglalásában, hogy első körben 1300 bevándorlót akar Magyarországra telepíteni. Ezt a magyar kormány megtámadta a bíróságon. Azonban ez csak a kezdet. Brüsszel ugyanis már arról is döntést hozott, hogy felső létszámküszöb nélküli betelepítési programokat is elindítana. Az előterjesztés alapján pénzbüntetés járna azért, ha egy tagország nem teljesíti a rá eső kvótát. Ezeket a brüsszeli törekvéseket a kormány a leghatározottabban elutasítja. Megvalósulásuk ugyanis azt jelentené, hogy Magyarországnak a jövőben egyáltalán nem lenne beleszólása abba, hogy hány bevándorlót telepítenek hazánkba. A betelepítettek létszáma a családegyesítésekkel együtt több év alatt akár százezres nagyságrendű is lehet. Ezzel kivennék a kezünkből a jogot, hogy eldöntsük, kivel szeretnénk együtt élni. Az Európai Unió Tanácsában egyes tagállamok a jelenleginél nagyságrendileg több migráns befogadását és szétosztását szorgalmazzák.

Az Európai Bizottság migrációs politikáért felelős tagja már többször felszólította a tagállamokat, hogy vegyék ki részüket a betelepítési programokból. Az Európai Parlament is olyan állásfoglalást fogadott el, amely kiterjesztené a betelepítési programokat, megkönnyítené a családegyesítéseket, és jelentősen bővítené a menekültek fogalmát (az EP-állásfoglalást megdöböntő módon a magyar baloldali képviselők is támogatták). Ez azt jelenti, hogy a brüsszeli intézmények teljesen figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a 2016-os népszavazáson 3,3 millió magyar ember (a szavazók 98%-a) egyértelműen azt üzenté, hogy hallani sem akar a betelepítési kvótákról.

3. BEVÁNDORLÁST SEGÍTŐ NEMZETKÖZI SZERVEZETEK

A kormány az Európai Bizottság támadásai ellenére is fel fog lépni a migránsbiznisz ellen. Nem fogadhatjuk el, hogy külföldről pénzelt aktivistacsoportok pereket indítsanak Magyarország ellen, kihasználva az elhibázott uniós szabályozást. Ennek költségeit ugyanis a magyar adófizetőknek kellene kifizetniük.

Magyarországon is számos olyan aktivistacsoport tevékenykedik, amely külföldről kapja támogatásai túlnyomó részét. Ezek a szervezetek folyamatosan támadják a határvédelmi erőfeszítéseket. Közülük többen kiadványokkal és szórólapokkal segítik a migránsokat, felhívva a figyelmet az uniós jogi kiskapukra.

Az említett szervezetek között van olyan, amelyik két bangladesi migráns nevében feljelentette Magyarországot az európai emberi jogi bíróságon. Arra hivatkoztak, hogy a tranzitónában nem megfelelőek a körülmények. Ennek következtében a strasbourgi bíróság elmarasztalta a magyar államot, így a magyar adófizetőknek 6 millió forint kártérítést kell fizetniük a két illegális bevándorlónak, akiről már azt sem tudni, hogy hol tartózkodnak. Az a magát jogvédőnek nevező szervezet, amelyik feljelentette Magyarországot, közel 3 millió forintot keresett perkölség címen.

A magyar kormány a leghatározottabban fel fog lépni a migránsbiznisz ellen. Ez a vita nem a valóban humanitárius tevékenységet végző önkéntesekről szól, hanem azokról a csoportokról, akik pénzügyi haszonszerzésre használják az Európai Unió elhibázott politikáját. Több mint 10 ezer olyan bevándorló van, akinek 2015 óta a magyar állam elutasította a menedékkérelmét. Ha az említett aktivistacsoportok sorozatban indítják majd a pereket a magyar állam ellen, akkor ez akár több tízmilliárdos terhet is jelenthet a magyar adófizetőknek. A perkölségekből pedig az ügynökszervezetek húzhatnak majd további hasznot. Ezt mindenképpen meg kell akadályoznunk!

Szeretnénk felhívni az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a magyar állam elleni szóban forgó pert az a Magyar Helsinki Bizottság indította, amelynek az Európai Bizottság csak 2015-ben 176 millió forint támogatást nyújtott. Ugyanabban az évben ezt a szervezetet 114 millióval az a Soros György is támogatta, akivel a kormány szintén súlyos vitában áll a bevándorlás kérdésében. Ellentmondásosnak tartjuk, hogy az uniós intézmények olyan csoportokat támogatnak jelentős összegekkel, amelyek gyengítik Európa migrációval szembeni védekezőképességét.

4. A KÜLFÖLDRŐL PÉNZELT AKTIVISTACSOPORTOK ÁTLÁTHATÓSÁGA

Számos országban küzdenek a külföldi befolyásszerzési kísérletek ellen. A magyar kormány is nagyobb átláthatóságot szeretne a külföldről támogatott aktivisták ügyében. Az Európai Bizottság állásfoglalásában nem szerepel, de az Európai Parlamentben is létezik egy átláthatóság növelését célzó javaslat. Ennek alapján az NGO-knak részletesen közzé kellene tenniük támogatási összegeiket és éves jelentéseiket.

Szerte a világban küzdenek a külföldi befolyásszerzési kísérletek ellen. Ennek az az oka, hogy a külföldről finanszírozott csoportok esetében fennáll a veszélye, hogy idegen állami vagy magánérdekek mentén kívánják befolyásolni a kormányzati döntéseket és a választások kimenetelét. Magyarországon is számos olyan aktivistacsoport tevékenykedik, amely túlnyomórészt külföldről kapja a támogatást, átláthatatlan módon.

Számos jól működő nemzetközi gyakorlat létezik a külföldi befolyásszerzés elleni védekezésre, és a nagyobb átláthatóság biztosítására. Az Egyesült Államokban évtizedek óta hatályban van a FARA törvény, amely alapján az úgynevezett külföldi ügynököknek regisztrálniuk kell magukat. Tevékenységükről be is kell számolniuk a hatóságok felé.

Az Európai Bizottság állásfoglalásában nem szól arról, hogy a nagyobb átláthatóság az uniós intézményekben is fontos célkitűzés. Az Európai Parlament egyik bizottsága nemrég olyan jelentést hozott nyilvánosságra, amely megállapította, hogy a nem kormányzati szervezetek finanszírozása nem elég átlátható az Európai Unióban. A jelentés szerint nem érvényesül az elszámoltathatóság, ezért a szabályok drasztikus szigorítására van szükség. A dokumentumban megfogalmazott javaslatok alapján az NGO-knak az eddigieknél részletesebben kellene közzétenniük a támogatási összegeket és az éves jelentéseiket. Egy bizonyos összeg felett az NGO-k vezetőinek vagyonnyilatkozatot kellene benyújtaniuk. A javaslatok értelmében a szervezeteknek közzé kellene tenniük az Európai Bizottsággal és az EP-képviselőkkel folytatott megbeszéléseik számát és természetét is.

A magyar kormány célja az átláthatóság. Minden magyar állampolgárnak joga van tudni, hogy melyek azok a politikai tevékenységet végző ügynökszervezetek, amelyek külföldi támogatásból működnek. A nemrégiben az Országgyűlés elé terjesztett átláthatósági törvényjavaslat lényege, hogy külföldi támogatás esetén – egy meghatározott összeg fölött – a szervezeteknek nyilvánosságra kell hozniuk, hogy kik a támogatóik, illetve milyen összeget és milyen céllal kapnak tőlük.

5. A FOGLALKOZTATÁSPOLITIKA HAZAI KÉZBEN TARTÁSA

Az Európai Bizottság az elmúlt években számos alkalommal támadta a magyar munkahelyteremtő intézkedéseket, így többek között a közfoglalkoztatási programot, amely 200 ezer honfitársunknak biztosít munkát. A kormány ragaszkodik ahhoz, hogy a foglalkoztatáspolitikát meghatározásának joga hazai kézben maradjon. Magyarország az elmúlt években a saját útját járta. Ezért is jöhetett létre 700 ezer új munkahely.

A magyar foglalkoztatáspolitikában az elmúlt évek közös erőfeszítései komoly eredményeket hoztak: 12-ről 4,5 százalékra csökkent a munkanélküliség, és 700 ezerrel többen dolgoznak 2010-hez képest. Ez azért volt lehetséges, mert a saját utunkat jártuk, és nemzeti kézben tartottuk a foglalkoztatáspolitikát. Szeretnénk, ha ez a jövőben is így maradna.

Az Európai Bizottság az úgynevezett országspecifikus ajánlásokban számos alkalommal bírálta a magyar munkahelyteremtő intézkedéseket, mindennekelőtt a közfoglalkoztatási programot. Ez a program azért kulcsfontosságú Magyarországon, mert közel 200 ezer olyan honfitársunknak biztosít munkát, akik egyébként segélyre szorulnának. Az Európai Bizottság azt állítja, hogy a közfoglalkoztatás „torzítja a munkaerőpiac megfelelő működését,” és az erre fordított kiadások átcsoportosítását szorgalmazza, a magyar kormány azonban kitart amellett, hogy segély helyett munkát kell adni az embereknek.

Az Európai Bizottság támadta a Munkahelyvédelmi Akciót is, ami a rendszerváltás óta a legnagyobb hazai munkahelymegtartó, illetve munkahelyteremtő program. Jelenleg is mintegy 900 ezer ember foglalkoztatását segíti. A hátrányos helyzetű – tartósan munkanélküli, 55 év feletti, 25 év alatti stb. – csoportok foglalkoztatásához nélkülözhetetlen a program.

Állásfoglalásában az Európai Bizottság az uniós források kérdését is felhozta érvként. A magyar kormány szerint az uniós források nem tekinthetők ajándéknak vagy adománynak. Ezzel szemben az uniós források folyósítása kompenzáció azért, mert Magyarország megnyitotta piacait egy olyan időszakban, amikor a magyar cégek jelentős versenyhátrányban voltak. Ráadásul a nyugat-európai gazdaságok is haszonélvezői a Közép-Európába érkező kohéziós forrásoknak.

6. AZ ADÓPOLITIKA HAZAI KÉZBEN TARTÁSA

A kormány az adópolitika terén is fellép az ellen, hogy Brüsszel túlterjeszkedjen hatáskörein. Az Európai Bizottság kifogást emelt az internetáfa csökkentése ügyében, és csak 2015-ben háromszor függesztett fel adózással kapcsolatos kormányzati intézkedést. A társasági adó hazai csökkentését is keményen bírálták. Ezek a támadások csak megerősítették a kormány azon szándékát, hogy hazai kézben tartsa az adópolitikát.

Az adócsökkentés a magyar gazdaságpolitika fő pillére. Ezért csökkent jelentősen a személyi jövedelemadó kulcsa, és ezért csökkent idén januárban 9 százalékra a társasági adó, amely így már a legalacsonyabb egész Európában. Idén év elején a munkaadói adók is csökkentek 5 százalékponttal. Ezek az adócsökkentések azért kulcsfontosságúak, mert ezek teszik lehetővé a béremeléseket.

Az adópolitika kérdése azért szerepel a konzultációs kérdéssorban, mert egyre többször jelenik meg az a szándék az Európai Unióban, hogy az adópolitikát a tagállamok helyett nemzetek feletti szintre emeljék. Ezért is érthető kemény kritika Magyarországot, amikor jelentősen csökkentette a társasági adó kulcsát. 2016 decemberében az akkori német gazdasági miniszter például azt mondta, hogy az Európai Bizottságnak meg kellene vizsgálnia, hogy az alacsony társasági adó illegális állami támogatásnak minősül-e. Az adócsökkentés a munkahelyteremtés és a versenyképesség legfontosabb támasza Magyarországon, ezért fontos, hogy a magyarok maguk dönthessenek az adócsökkentésről.

Az Európai Bizottság korábban kifogást emelt az internetáfa csökkentése ügyében, amely a kormány szándékai szerint jelentősen enyhíti az internetezők terheit. Bár az Európai Bizottság állásfoglalásában azt állítja, hogy nem avatkozik bele a nemzeti adópolitikába, számos példa akad ennek ellenkezőjére.

Az Európai Bizottság 2015-ben Magyarország tekintetében háromszor függesztett fel költségvetési vonzattal bíró állami intézkedést (reklámadó, dohányipari vállalkozások magyarországi egészségügyi hozzájárulása, élelmiszerlánc-felügyeleti díj) annak ellenére, hogy ezt korábban más tagállamok viszonylatában csak kivételes intézkedésként alkalmazta.

A fenti példák megerősítik a kormány azon szándékát, hogy hazai kézben tartsa az adózást.